

пеннитѣ воеводи да предизвестяватъ всичко на второстепеннитѣ, а второстепеннитѣ на Главния воевода, а пѣкъ Главниятъ воевода — гдѣто е нуждно.

10. Всѣки единъ воевода длѣженъ е да избира всѣкога по четворица храбри юнаци за помощници на знаменоносца, за да пазятъ строго народния знаменъ. И въ сѫщото време, ако би падналъ знаменосецътъ, да застѫпватъ неговото мѣсто.

11. Ако би се появилъ други нѣкой воевода, безъ да има споразумение съ Глав. воевода и безъ да е подчиненъ на този законъ, и като му се предложи да се подчини подъ управлението на Глав. воевода и да приемне закона — ако би се противилъ, въ такъвъз случаѣ длѣжни сѫ всичкитѣ воеводи, чрезъ повелението на Глав. воевода, да го нападнатъ и разбиятъ до кракъ.

12. Никой второстепенни или третостепенни воевода нѣма право да застреля нѣкой законопрестъжникъ безъ разрешението на Глав. воевода. А пѣкъ нѣкое предателско лице, било отъ дружината на нѣкой воевода, било страненъ, щомъ се улови, длѣженъ е воеводата да го изпита добре и съ изпита му заедно, подъ най-строга стража, да го изпроводи въ срѣдоточието при Гл. воевода.

13. Ако би нѣкой отъ народната войска, когато е опредѣленъ на стража, пропустне нѣкое непознато лице да премине презъ запазената линия, или отъ нерадение (безгрижие), или подкупенъ съ пари; сѫщо и кога кара нѣкого отъ единъ воевода при други и се случи да избѣгне, или, подкупенъ, го изпустне, ще да приемне смѣртно наказание.

14. Въ случаѣ на умиране (което не дай, Боже!) на Гл. воевода, второстепенниятъ най-опитенъ воевода, когото ще избере община по вишелгласие, ще да постѫпи на негово мѣсто и ще да